

Thomas Sandberg, 072-731 86 50
thomas.sandberg@svenskvattenkraft.se

Infrastrukturdepartementet
Regeringskansliet
Stockholm
i.remissvar@regeringskansliet.se
kopia till i.e.remissvar@regeringskansliet.se
samt fredrik.norlund@regeringskansliet.se

Remissvar: Energimarknadsinspektionens rapport med förslag för genomförande av EU-lagstiftning på elmarknadsområdet när det gäller oberoende aggregatorer med diarienummer I2021/01065

Svensk Vattenkraftförening (SVAF) är en organisation för den småskaliga vattenkraften under 10 megawatt och har cirka 750 medlemmar. Inom den småskaliga vattenkraften återfinns 1900 kraftverk, som tillsammans producerar nära fem terawattimmar med 1000 megawatt installerad effekt, med potential att fördubblas i befintliga kraftverk.

SVAF har tagit del av Energimarknadsinspektionens promemoria med förslag för genomförande av EU-lagstiftning på elmarknadsområdet när det gäller oberoende aggregatorer och har följande synpunkter:

1. Frågan om hur balansansvaret ska hanteras i relation till oberoende aggregatorer är viktig. Flexibilitetsresurser är av stor betydelse genom den ökande andelen volatil elproduktion. Införandet av extra mätutrustning samt administrativa arbetsinsatser innebär emellertid kostnader. En grundläggande princip bör vara att samtliga kostnader så långt möjligt påförs aggregatorerna så att kostnaderna täcks av intäkterna på flexibilitetsmarknaderna.
2. Det förefaller finnas en motsättning mellan skrivningen i sista stycket på sidan 6 "i en punkt bakom huvudmätaren" och förslaget på sidan 12 där beskrivningen är att balanspunkter finns på nätkoncessionsinnehavares ledningsnät snarare än bakom huvudmätaren; "4 c § När den systemansvariga myndigheten får kännedom om att ett avtal enligt 4 § andra stycket ska upphöra att gälla, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta de nätkoncessionshavare **på vars ledningsnät** de balanspunkter är belägna där balansansvaret kommer att upphöra att gälla. Nätkoncessionshavarna ska utan dröjsmål underrätta berörda elleverantörer".

3. Figur 2 på sidan 48 visar ett exempel på modellen med flera balanspunkter bakom uttags-/inmatningspunkten. En brist i resonemanget är att det förekommer förluster i kundens elanläggning. Det innebär att förlusterna mellan uttags-/inmatningspunkten och de respektive balanspunkterna kommer att ingå i elnätsföretagets förluster. Det är olämpligt och kan undvikas genom att en huvudelmätare finns i uttags-/inmatningspunkten medan mätning sker endast i balanspunkten för aggregatorns balansansvar (Balanspunkt 2). Resterande elanvändning/elproduktion är då skillnaden mellan huvudelmätarens registrering och den mätning som sker i Balanspunkt 2.
4. I första stycket på sidan 27 står att det av EU:s regelverk framgår även att kunderna ska ha rätt att ha flera elleverantörer samtidigt och att denna möjlighet förstärks genom förslaget. Dock är frågan om inte detta skulle införas fullt ut samordnat med förslaget om författningsändringar för oberoende aggregatorer. Annars finns risken att delar av de föreslagna författningsändringarna snart får göras om för att tillgodose även detta tvingande EU-regelverk.
5. Rapportens läsbarhet skulle gynnas av en större terminologisk stringens. Några exempel är användandet av begreppet *elföretag* i sammanfattningen på sidan 6; tredje stycket. Det är oklart om det med elföretag avses elleverantör enligt ellagens definition eller något av begreppen elnätsföretag respektive nätägare som båda förekommer i rapporten, eller något annat. I avsnitt 1.2 sista stycket används termen transmissionsnätsoperatör[ernas] medan ellagen använder begreppen systemansvarig myndighet respektive transmissionsnätsföretag. Sammantaget innebär den terminologiska vagheten att det är oklart om myndighetens terminologiska ansvar enligt § 12 språklagen kan anses vara tillgodosett.

Uppsala den 1 juni 2021

Thomas Sandberg
Ordf. Svensk Vattenkraftförening